

Ker se tedaj v jednako se glaseči hrazsodbah nižjih sodnij ne vidi jasna krivica, in ker se nuliteta ni trdila in se tudi sploh opaziti ni mogla, morala se je v očigled dvornemu dekretu od 15. februarja 1833, št. 2593, odbiti izvanredna revizija tožnikova.

Motenje v mirnej posesti.

(Nadsodnije graške dekret od 26. maja 1880, št. 5352, s katerim se je potrdil c. kr. mest. del. okrajne sodnije ljubljanske razsodni odlok od 12. aprila 1880, št. 7713.)

Marija Košenina je od gospoda župnika Luka Aleša, cerkvenega predstojnika v Preski, pred nekoliko leti za 10 goldinarjev kupila pravico do jednega sedeža v četrtej klopi, na levi strani v cerkvi v Preski, ter se ob enem zavezala, da bode vsako leto za sedež plačevala še posebno pristojbino.

Marija Košenina zahajala je potem vsako nedeljo in vsak praznik, ter sploh vselej, kadar je obiskala župnijsko cerkev v Preski, v omenjeni cerkveni stol.

Dne 16. marca 1879 hotela je pri popoldanskej božjej službi zopet v svoj stol iti, a na njenem sedeži sedela je kuharica Marija Kodrman, ter se ni dala premakniti ž njega. Omenjena kuharica je ob enem Mariji Košenini jedenkrat za vselej prepovedala daljno porabo kupljenega cerkvenega stola.

S tožbo de praes. 31. marca 1879, št. 7836, pozvala se je Marija Kodrman zavoljo motenja v mirnej posesti.

Z rozsodnim odlokom od 12. aprila 1880, št. 7713 je c. kr. mestno delegirana okrajna sodnija spoznala, kakor se je prosilo v tožbi.

Razlogi prvega sodnika. Glede na to, da se v sumarne obravnavi zavoljo motenja v mirnej posesti razpravljati sme samo o zadnji faktičnej posesti in o izvršenem motenji te posesti; glede na to, da je pri določnej priznavi tožene v tem oziru resnično, da je tožnica do 2. svečana 1879 s šestimi tovarišicami v četrti stol

na levej strani v župnijskej cerkvi v Preski, v tako zvano „farovško klop“ hodila; glede na tó, da se pri priznanej posesti tožnice ne vpraša, iz kakega naslova da je uživala to posest, ker vsled §. 339 obč. drž. zak. nikdo posesti, naj si je taka ali taka, motiti ne sme; dalje glede na tó, da je priča župnik Luka Aleš, kakor je razvidno iz njegove izpovedbe, za čas njegovega cerkvenega predstojništva, imel in da ima še vedno izključno sam odločiti o cerkvenih sedežih, tako tudi o „farovškej klopi“; gledé na to, da je ta cerkveni predstojnik dogovor med toženo in tožnico, vsled katerega se je tožnici prepustil jeden sedež v omenjenem cerkvenem stolu, odobril, ter porabo tega sedeža po tožnici privolil, in od nje tudi prejemal letno pristojbino v znesku 35 kr. in oziroma jednega goldinarja, tako da je celo njemu nasproti posest tožnice pristna (echt) bila; gledé na to, da ta priča potrditi ni mogla, da se je dotični cerkveni sedež tožnici samo za toliko časa prepustil, da bode kak drug sedež prost postal, gledé na to, da sta priči Frančiška Leban in Marijana Jarec potrdili, da se dné 16. marca leta 1879, popoldne, ko je tožnica hotela na svoj sedež priti, ter za tegadelj skušala na konci klopi sedečo Frančiško Leban potisniti v stol, tožena odmaknila ni, ter da je Frančiško Leban, ki je bila vstala, potisnila nazaj na njeni sedež; gledé na to, da vsled tega početja tožene tožnica na svoj sedež dospeti in fakične svoje povesti izvršiti ni mogla, in končno glede na tó, da je po tem takem tožena tožnico v mirnej tej fakičneji posesti motila, mora se z ozirom na §. 24. zakona od 16. maja 1874, št. 69, drž. zak. kot pravica izreči:

Tožnica, Marija Košenina, ima zadnjo fakično posest do pravice, zahajati na sedež v četrtej klopi v farnej cerkvi v Preski; v tej posesti je tožena tožnico s tem motila, da jej je dne 16. marca 1879 zabranila porabiti omenjeni sedež; tožena se obsodi, da mora v prihodnje opustiti vsako jednako motenje, ter da mora tožnici povrniti tudi vse stroške; pod eksekucijo.

Ta razsodni odlok potrdil se je z nadsodnijskim dekretom od 26. maja 188. št. 5352. Pri tem se je visoki nadsodnik skliceval jedino le na prvosodnijske razloge.